GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Canviar la mentalitat de l'Estat: una utopia?

Opinió | 14/04/2011 | 13:14

Ja n'hi ha prou de passar per la indignitat de voler ser responsables, i que al damunt això es penalitzi.

El Govern català és conscient que ha de fer els deures, perquè corren mals temps i perquè després de cent dies fa balanç i s'adona que ha rebut una herència nefasta, per mala gestió, mala praxi política i mala administració, a més de falta de previsió econòmica.

La Conselleria de Salut, un dels punts de mira d'estalvi del Govern Mas per la important partida pressupostària que hi dedica, i no menys mirat per contribuents i oposició, amatents fa moltes setmanes al que l'executiu català hi retalla (massa pel poc temps que fa que CiU és al capdavant de la Generalitat) rep les crítiques, sovint excessives i fruit de falsos o mals arguments de l'oposició socialista, però també -i molt- de la del Partit Popular.

La diputada del PP, Eva García, va adreçar unes paraules certament molt dures i carregades de demagògia i males intencions al conseller Boi Ruiz, davant el Parlament de Catalunya: "que no s'obligui els metges a escollir quin pacient es desintuba", va dir la popular davant la Cambra catalana i acusant el conseller, que li va replicar contundentment com a metge.

Cal això? Cal fer alarmisme d'aquesta manera i posar Govern i contribuents en peu de guerra entre sí? Tant val guanyar un regidor més a les pròximes municipals del 22-M, que permet tals barbaritats? Algú creu que el Govern d'Artur Mas es vol carregar l'estat del benestar? Algú es pensa que vol rebaixar els drets ciutadans, o privar les catalanes i els catalans dels avantatges que les seves contribucions (per cert, les més altes de l'Estat conjuntament amb la de balears i valencians) els atorguen. Doncs no, no és això. Es tracta només d'aguantar l'envestida d'una crisi que ens afecta a tots, i que d'altra banda fa que l'Estat espanyol no compleixi les seves obligacions financeres amb Catalunya, de retornar uns recursos que de manera prèvia i molt a l'alta –i si cal tornarem a parlar de les balances fiscals- s'emporten històricament del nostre territori.

Mas, doncs, no fa més que actuar amb seny quan diu clarament que, si no s'hi hagués posat remei, això anava al col•lapse com Grècia. El malalt era terminal, i ara és a l'UVI, per emprar els termes en el lèxic del sector que en les darreres setmanes ha generat tanta controvèrsia a Catalunya.

Tothom vol ser el paradigma, tenir la panacea, trobar la solució, però ningú no assumeix que la sortida del pou passa pel sacrifici col•lectiu per reparar el que el sector financer va deixar sota mínims, i amb un camí tortuós per intentar recuperar allò que mai no tornarà a ser com en els anys precedents. Han estat bancs i caixes els que han engreixat la bombolla; els governs que han legislat a favor dels interessos privats i han gastat el que en un futur sabien que no podrien mantenir. També nosaltres, que quan se'ns ha deixat jugar ruleta no ens ho hem pensat dues vegades. Vivíem a crèdit i els diners del crèdit cal tornar-los. I més quan qui els deixa està organitzat de forma global. Aquí queden poques opcions, doncs: o ens deixen d'escanyar o paguem. O fem una revolució contra el sistema.

De sempre Catalunya s'ha caracteritzat com un país cèlebre pel rigor i la responsabilitat. Però ja

es veu què passa quan hi ha crisi: ser responsable i fer el que cal té un alt cost social. Perquè, paradoxalment, aquí el premi sempre se l'emporta el populisme fàcil i l'abraçada corporativa. I si al damunt es carrega l'arma amb munició política la cosa empitjora, queda clar.

El Govern català ha de ser valent i presentar el seu pla amb detall; explicar bé el full de ruta i ajudar tant com pugui els desafavorits. I l'oposició del tripartit, que li va deixar el problema, hi hauria de col•laborar sense pensar en rèdits electoralistes i corregir l'estratègia. La incògnita és què passarà a la resta de l'Estat després del 22-M. Qui serà capaç de tirar endavant el discurs de la responsabilitat? Mentre els catalans ens avancem i passem penalitats polítiques i socials per fer-ho ho, en altres indrets construeixen aeroports on no hi ha avions, ni permís per tenir-los, ni rendibilitat per que siguin operatius, i al damunt encara hi ha qui els riu la gràcia.

Ja n'hi ha prou de passar per la indignitat de voler ser responsables, i que al damunt això es penalitzi. És possible canviar del tot la mentalitat de l'Estat i el mateix Estat? O això ja s'ha demostrat una utopia total? I ara no parlo de la independència de Catalunya: parlo de la dependència d'Espanya.

Autor: Santi_C
Santi_C

https://gironanoticies.com/noticia/18358-canviar-la-mentalitat-de-lestat-una-utopia.htm